

Çakıl Taşları 4 Bölüm

– GülsenTunçka · 01 Şubat 2018

Her geçen gün beraberinde yeni problemleri getiriyordu, uyuz olanı mı ararsın, yoksa bitle-neni mi! İyileşmişim ama su sabun görmeyen ben gözlerimi sağlıklı bir biçimde fakat bol sirkeli, bitli olarak açmışım. Hemen saçlarımı jiletle sıfıra vuran Bekir abi, benim ekşi suratıma bakıp gülenlere - Vız vız edip durmayın lan, köprü altının ne biti biter ne de faresi! Sanki sizlere gelmedi mi? Baş olmanın zorluğunu bilseydiniz zaten şaşardım uyuzlar. Doğru ya! Nereden bileceksiniz? 'ekmek elden su gölden' O hışımla bana dönüp - Madem evine, damına, anana bu kadar düşkündün de niye yurdundan, yuvandan ayrıldın Kadir denilen uyumsuz velet, tutturmuşsun bir türkü ' anam da anam ' Beni gören hepimizden nemalandığı mı sanır be deyip kendi kendine kalayı basıp, küfürler savuruyor - Pabucumun Bekir'i, Bok mu vardı ulan evinden kaçıp da keş olmak, şerefine leke getirmeyi mubah mı sandın?

Bekir ağabeyin yıllardır ilk kez gözlerinin yaşını gören tineri gençler, bir araya toplanıp - Bekir abi, bizi bırakma! Sen bize baba gibi davranıyorsun, ağlama! Bekir abi - Kim ağlıyor be, ortada yakılan ateşe benzini böyle boca ederseniz gözlerimi böyle yakıp sulandırırınız işte, hadi ateşi söndürün, marş, marş herkes uykuya! Ulan ne diyeyim ben size, sırtımda hepimiz benim için birer kam-bursunuz, kambur! Allah kahretsin ki, sizi hapishaneye düşerken dahi bırakıp gitmeye gönlüm el vermiyor da yapacak bir şey yok. İlk kez evden kaçtığım için pişman olmuş, mahzun gözlerle Bekir ağabeyimin yüzüne baktığımda, uzun bir iç çekerek bana - Pişmansın değil mi, yerli yersiz, anlamsız laf kalabalığı yapmandan belli oluyor küçük Kadir! Üç ayda bir gittiğimiz hamam zamanı yine geldi. Havlama seslerinden rahatsız olan Bekir abi, çocuklara dönerek - Hop size diyorum be, köprü veletleri; Biz karnımızı zor doyururken şu bol keneli köpeklerle oynamayın yahu, Allah, Allah!

Bekir abi - Ha, ne diyordum; Burada suya sabuna dokunmayan onlarca beden var, ama bilmiyorsun. Cümbür cemaat hamama gitsek ayrı külfet, gerçi bizi gören hamam sahibi korkudan para almıyor ya, o da ayrı terane! Bitlenme olayın, uyuz olup kaşın-manda gayet normal, bir müddet sonra kafanda yaralar oluşur, merak etme iyileşirsin. Biz alışılmayan nelere alıştık, kaderin gözü kör olsun. Altını ıslatıp çiş yapıyor olmana da takılma pantolon bol, burada çamaşır yıkama olayı yok. Torbalar dolusu eşofmanı getirdim bile. Hadi bakalım gençler, ihtiyacı olanlar alsın, eskileri de ısınmak içinde ortadaki ateşi harlayıp bir güzel biti piresiyle yakalım!

O mıntıkada ki esnafın bizlere korktukları için mi yoksa acıdıklarından dolayı mı yardımcı oluyorlardı ki, bizlerde hırsızlık yapmadan onların verdikleri eski şilte, üst baş, atlet, çorap, çarşaf ile sur diplerinde tiner çeken sayısız genç suçluların arasında yatıyorduk. Benim orada yeni oluşum mudur nedir, devamlı iteleyip durdular, yapı itibarıyla saldırgan bir karakter yapım olmadığından, tiner içmem için ısrarlı davranan çoktu, bu camiada herkes sadece bir saldırı anında birlik olurmuş. Herkes, herkesin ayağını kaydırmak zorundaymış, yoksa köprü altında veya metruk binalarda herkesin kullandığı zina tabiriyle

"oğlancık" durumuna düşürüp heder ederlermiş. İyice tırmaya başlamış, herkesten, her hareketten bir anlam çıkarmaya başlamıştım ki! Bazı tinercilerin yorgan yastık için birileriyle beraber olmaları tinerci liderinin inisiyatifine bağlıymış. kimi liderler göz yumarken, kimileri ise kendi grubundan çıkarırmış. Özellikle de tecavüz durumunda her bireyin cebinde kendini koruma amaçlı fal-çata veya sivri uçlu bıçağı varmış. Sur dibinden çıkarak, mekanlara gidip yemek artıkları aldığımızda sokak çocuklarının yani bizlerin elinde bıçak ve falçatayı toplum içinde göstermeyip, insanları rahatsız etmememiz, bu ultiatom lider Bekir abinin herkese emriymiş. Bunları sur dibinde beraber olduğum genç çocuklardan öğrendim!

Bekir abi bana - Akşamları yatarken dikkatli yat Kadir, uyur gibi, ama uyanık ol - Abi ya, sende bilmece gibi konuşma, vallahi anlamıyorum. Bekir abi - Bak oğlum her yerin huysuzu arsız az veya çok vardır. Kendini kolla ve çizdirme, cebinde her zaman küçük çakıl taşlarını bulundur, oğlancılar çok. Yüzüme aval, aval bakma, yarın arkadaşlarına; Benim sana anlatmak istediğim fakat senin anlayamadığın " çakıl taşı " davasının ne olduğunu mutlaka sor! Onlar sana anlatsın, daha çok tıflı sını, anlatsam da anlamazsın! Ben - Tamam abi, sorup öğrenirim. O gece uykum acayip kaçmış, Bekir abi ile konuşmalarımı bir kez daha kendimi sorgulayarak, neden anlayamadığımı düşünüp kızıyordum ki! Birdenbire küçük debelenmeler, boğuk bir ses vede hareketlilik oldu. Korkudan nasıl tedirgin olduğumu anlatamam! Küçük bir çakıl taşı sırtıma isabet etmiş, dönüp baktığımda, Bekir abi bana el ve göz hareketleriyle - Sus işareti yaparak, kalk diyordu. Kalktım, heyecan dolu gözlerle Bekir abiyi takip etmeye başladım.